

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akdeniz Yaraşıyor Sana

Akdeniz yaraşıyor sana
Yıldızlar terler ya sen de terliyorsun
Aynı ıslak pırıltı burun kanatlarında
Hiç dinmiyor motorların gürültüsü
Köpekler havlıyor uzaktan
Demin bir çocuk havladı
Fatmanım cumbadan çarşaf silkiyor yine
Ali dumdum anasına sövüyor saatlerdir
Denizi tokmaklıyor balıkçılar
Bu sesler işte sessizliğini büyüten toprak
O sesinin sardunyalara gibi konuşkan sessizliği
Hayatta yattık dün gece
Üstümüzde meltem
Kekik kokuyor ellerim hala
Senle yatmadım sanki
Dağları dolaştım
Ben senden öğrendim deniz yazmayı
Elimden düşmüyor mavi kalem
Bir tirandil çıkar gibi sefere
Okula gidiyor öğretmenim
Ben de ardından açılıyorum
Bir poyraz çizip deftere
Bir ada var sırf eabil
Dönüyor dönüyor başımda
Senle yaşadığım günler
Gümüş bir çevre oldu ömrüm
Değince güneşine
Neden sonra buldum o kaçakçı mağarasını
Gözlerim kamaşınca senden
Ölüm belki sularından kaçırıldığım
O loş suda yıkanmaktır
Durdukça yosundan yeşil
Kulaç attıkça mavi
Ben düzde sanırdım yıkıntım
Örenim alkolik asarım
Mutun doruğundaymışım meğer
Senle çıkınca anladım
Eski Yunan atları var hani
Yeleleri bükümlü

Gün inerken de öyle
Ağaçtan izdüşümleriyle
Yürüyor Balan tepeleri
Yürüyor bölük bölük can
Toplu bir güzelliğe doğru
Kadınım Yaraşıyorsun sen Akdenize

Akis

Sen çaldıkça Teodorakis
Bir mor yağıyor üstüme...
Dudaklarım öpüşmekten mosmor...
Bir putum sanki ilahilerle
denize fırlatılmış
Ve bir deniz yağıyor üstüme
Bakma sen sevgili Teodorakis
Açgözlü güvercinlerin didiştiklerine!
Avluların o en çakırkeyiflisine
Mısır daneleri gibi serpilmişler ama
Mısır danesi değil ki bu adalar
Ne de biz güverciniz...

Sekerek o güneş güzeli çakılların üzerinden
Çıplak ayaklarımızın su sesleriyle
Birbirimize
Ve kendimize
Bilakis

Sen çaldıkça Teodorakis
Bir mor yağıyor üstüme

Al Bir Uzun Hava

Çekirgeydi Raşko'nun elindeki güvercin
Raşko'da mengeneydi, bu beynimizde kalsın!
Çekmişler ıstor diye muhribin dumanını
Böyle aşk, böyle barış, Allah belamı versin! Bugün kitabım verdim tek pedal
matbaaya

Bu yol beni götürür sağlam Selimiye'ye
Ağlıyorsam gözyaşım iki gözüme dursun
Vermişim ben canımı al-uzun bir havaya

Arkamdan Konuşmasınlar diye

Her Donkişotun bir yeldeğirmeni vardır
Benim ki Heybeli'de
Yarı yarıya yıkık
Üstünde
Kırmızı üstüne beyaz beyaz harflerle
Kocaman
TÜRKİYE HALK BANKASI
Yazılı
Vallahi billahi de
Beş kuruş almadım o reklam için
Anayasası İnsanın

Paul Eluard için yazılmıştır

Kan yasası bu insanın:
Üzümden şarap yapacaksın
Çakmak taşından ateş
Ve öpücüklerden insan!

Can yasası bu insanın:
Savaşlara yoksulluklara
Ve binbir belaya karşın
İlle de yaşayacaksın!

Us yasası bu insanın:
Suyu şavka döndürüp
Düşü gerçeğe çevirip
Düşmanı dost kılacaksın!

Anayasası bu insanın
Emekleyen çocuktan
Uzayda koşana dek
Yürürlükte her zaman

Aslandan Al Haberi

Romalılar aslanlara atarlarmış Hristiyanları.
O Hristiyanlar ki
Romalılardan daha dürüst, daha düzgün, daha uygar bir
düzene
inanmaktan başka suçları yoktu...
Romalılar oyalamak için işsiz yığınlarını
O zamanın gazetesi
Ve Hürriyet'i olan Coliseum stadyomunda
Aslanlara atarlarmış sen gibi ben gibi
Mehmet Turgut gibi insanları O Mehmet Turgut ki
İşsiz olmaktan başka suçu yoktu
İşsiz parasız evsiz-barksız
Ve aslanın kafesine girdiğini farketmeyecek
kadar uykusuz...
O Mehmet Turgut ki
Libya'ya gitmek için sıra bekleyen bir
Kunuri Aslanıydı
Adana'nın Girne yolunda bir lunaparkta
Buldular parçalanmış vücudunu...
Sade Adana'nın Girne yolunda değil
Roma'da da böyle
Oyalamak için işsiz yığınlarını
Ve belki de azalsın diye işsizlerin sayısı
O zamanın gazetesi
Ve Hürriyet'i olan Coliseum stadyomunda
Aslanlara atarlardı sen gibi ben gibi
Mehmet Turgut gibi insanları... Ama Ali adındaki
O kendi de müebbetle mahkum aslan
Aslanlar akıllanıyorlar mı nedir
Yemedi kardeşim yemedi
Kore Gazisi Mehmet Turgut'un göğsündeki
Silver Star nişanını!

Aşık Ölmez

Sessizliğin içinden yürüyen horoz sesleri
Beni ölüm yeşiline götürüyor
Vardım zaten varacağım yere
Yalnızlık

Bütün perdeleri kaldırmış bütün pencereler
Son bir ışık
Sikimin tellerini çınlatıyor yine de
Yine de âşığım yine de âşık

Ay! Ay! Ay!

Şu gökteki ay var ya
Şu boktan şu yarım ay
Bakarsan bakarsan bakarsan
Bi tek sözüme bakıyor benim
dolunay olmak için
O bana bakıyor
Ben ona.
O bana bakıyor
Ben ona,
Hepimiz ama
Hepimiz
Hepimiz
Bakıyoruz hep birbirimize
bakıyoruz hep bakıyoruz
ADAM olmak için hep Ay! Ay! Ay! O bana bakıyor
Ben ona.
O bana bakıyor
Ben ona
Canım yanarcasına
Ne zaman
Ama ne zaman olacak bu iş? Bakıyorum bakıyorum da aya
Bakıyorum da ayın ayaklarına
Yatırmışlar yine Ahmed'i falakaya

HALİME TERCÜMANDIM

Sözümüne insandım
Hamsiydim buğulandım
Koynumdaki hatunu
Havva anamız sandım

Beyazıt Kulesiydim
Hem Kumkapıdaki yangın
Arap itfaiyeciyen
Kendi derdime yandım

Pir Sultandım abdaldım
Düz rakıya dadandım
Çekip çekip kafayı
Anacığımı andım

Banazdaydı bazlamam
Ve radyodaki reklam
Yaşamı yandaş sayıp
Bana bir ekmek bandım

Arşa vardı feryadım
Firazda kör kadıydım
Kararsızlıktan cayıp
Katlime karar aldım

Gül benizli isyanım
Eksi çıktıkça kanım
Arta durdu bicanım
Ben ölsem ölsem bile

Dipdiri o sol yanıım

HAYAL OYUNU

Ellerindi ellerimden tutan
Ellerimdi ellerinden tutan...
Bıraktığı anda ellerimiz ellerimizi
Gökyüzüne vuracaktı gölgeleri ellerimizin
Kimbilir kaç martılar halinde

Bir masada karşı karşıya
Seyrederken dudaklarını senin
Dile gelmiş ilk Türkçeydik
Henüz başlamış kül rengi bahar
Ne savaş, ne barıştık biz...

Bu dünyaya yeni gelmiş bir diyar
Manolyaya gece konmuş kumrular...

RENGARENK

Bir yelkenli bayrağı al
- - Mor da olabilir - -
Almış yaprağına rüzgârı
Rumca bir şarkı patlatıyor
Denizin gözüne gözüne

Mubalâğa lâz oldu vre sevgilim
Aramızda bu yaz
Pontuslarını zaptetmeye birbirimizin
Selvi yeşili serenlerimize

Beğenmediysen o yeşili
- - Nefti mi? Değil. - -
Camgöbeği olabilir meselâ
Suların pöstekisinde sevişmek için

Mubalâğa yaz oldu bu yaz
İkimiz de ömrümüzün güzünde
Fuzulî'nin dediği Gedây - ı Muhteşemler

Bitkiniz tatlı - işemeden
Böyle böyle deryadil oluyor derya
Derûnumuzdaki...
Uyuyalım mı dedin vre sevgilim?
Gaflet ki, o bayrağı al yelkenliden
- - Mor da olabilir - -
Dalgalarla dalga geçen geçerken
Kucağımıza atlayan bir lâpindir

Menzilimiz Pontus değil Azrail
Ve önümüz sırf eabil...
Lâkin o da ölecek bir gün mutlak
Bizcileyin yaşarsa bir yaz

Bunu Rabiş'in camına
Bayrağı al bir yelkenliye yaz !
- - Mor da olabilir ama- -
Rumca bir şarkı patlatarak
Ağaran siyaha doğru

Siya siya !..

İki ceset ki aşktan boğulmuş
Kasımpatları gibi patlayan kulaklarıyla
Tozlarından tuzlarından donanmalar kurulmuş
Gidiyorlar Cezayir'i fethe yeni baştan
Biri erkek biri dişi
İki korsan

Güler'le Can...
İkisi de birbirinden alâ
İkisi de mubalâğa !

Şiirin bütün felâketine rağmen
İkisi de yaşıyorlar hâlâ ...
Böylece tekmil oluyor yavaş yavaş
Bütün bir sonbahar...

Baharla Ölüm Konuşmaları

I

Memelerim koparıyor
Yüzyıl süren bir yalnızlık
dile gelmişçesine
Nasıl nasıl bir sevinç yarabbi!
Ve ağrıya
ağrıya tabi,
ağraya
ağraya ağbi... Nakkaş Tepe de ancak
bezmimize böyle gelmiştir
Gelincikleri ve Nazım Hikmet'leriyle
Yerbilimsel bir hapisten sonra

II

İçimdeki karanlığı patlatacağım
Zifiri bir su akacak
kamışımından toprağa
Bir kedi yavrulayacak
köpek dişli bir kedi
Ve böğürtlenler köpürecek ağzından
Yedikçe

kendi
kendini
mayhoş
Ya da Posta Nazırı dedemden kalma
Mors'un en morundan bir karga
Konacak karşıki direğin doruğuna
Düşmanlarım öyle doldurmuşlar ki onu
Ne kadar taşlasan boş
oynamıyor yerinden
Ben kargadan korkmam ama
bunun gözleri baykuş
Ve tüyleri güngörmelik deniz dipleri kadar ıslak
Ve ötüyor
ötüyor
ötecek
Beni ışığa bağlayan
(Bağlayın beni ışığa!
Gerin telleri gerin!)
beni ışığa bağlayan
o gelin telleri
o gelin telleri
kopuncaya dek...
Akpembe bahar yelkenleriyle
Güneşin rüzgarına gerilmiş
bir badem ağacı gibi...
İçimdeki karanlığı patlatacağım
Ve beynimin en ölümcül yaşlarıyla
ağlaya
ağlaya
Yepyeni bir insan
pırıl pırıl bir can
bitecek toprağa...

III

İki çöpçü geliyordu karşıdan.
Biri
(Aynen Selahattin-i Eyyubi Haçlılar
Seferinden, sanırsın, pos bıyıklarıyla
Tarihin, süpürmeye gelmiş Prens Adalarını)
Öbürüne
(Marmara'yı bizim Yaşar Küklopsunun o

Anavavza gözüyle dünyanın en güzel
atlarının neredeyse ineceği e biraz
genişçe bir çakır su gibi görüyordu,
eminim)
Eyitti kim:
Halk Partisi'nin solunda bir parti olsa
Hiç dinlemez oyumu ona veririm

IV

Sevda Tepesinde geçen gün
Karşıkı masanın altında
İki tane tavuk gördüm
Toprakla yıkanıyorlardı
Eşeledikleri çukurda
İnsanlar için de belki ölüm
Toprakla bi tür
Yıkanmaktır diye düşündüm

V

Üşüyor mu deniz
üstüne boşandıkça yağmur?
Ondan mı dersin
tüyleri böyle ürperiyor? Ben de gidersem bi gün bu biçim bi sađnakta
Alı al moru mor bir sandal gibi acaba
Yıllar sonra yılmayıp yine
Çarpar mı yüreğim yurdumun sahillerine?

VI

Buket diye bahçeli bir meyhane vardı Yenişehir'de
Yıkıldı çoktan GİMA var şimdi yerinde Kenarı küpelerle çevrili o küçücük
havuzun
Yamacında bir masa
Cahit Ağ'beyle otururduk yaz gecelerinde Fıskiyenin serpintisiyle sıırıslıklamdı
muşamba
Zaten Cahit'in gözleri daim yaşlı
"Şunu siliver!" derdi garsona
"Şu muşambayı siliver, mirim!"
Ne Cahit kaldı, ne Buket, ne fıskiye
Yine de bu bahar öğlesinde
Fıskiyenin üstündeki o kırmızı top gibi
-İsterse kalpten olsun, isterse-

Hop hop ediyor ya yüreğim bi düziye

VII

Ruhum sıkıldıkça, ruhum,
Mızrapsız bir tambur gibi
Apayrı bir hava çalıyor vücudum Ruhum sıkıldıkça ruhum,
Senden ayrı, kendimden ve kentten ayrı
Apayrı bir hava çalıyor vücudum Kalk gidelim, kalk gidelim başka yere!
Başka yere, başka yere, başka yere! Ruhum sıkıldıkça, ruhum,
Cemil Beysiz bir tambur gibi
Kendi kendini çalıyor vücudum

VIII

Yalıların surları boyunca giderken Kanlıca'da
Duvarı bir gedik ilişti gözüme
Uydurdum gözümü deliğe:
Bir bahçe
Bahçe değil bir havuz
Havuz değil bir bahçe
Üstü nilüfer kesmiş silme O nefti yapraklarıyla gelmiş
O aksarı çiçeğiyle
Ne hevesle gelmiş kim bilir bu güzelliğe!
İnsanoğlu beni görsün diye mi?
Bahçede oysa
Bahçedeki bir havuz
Bir havuz ki bir bahçe
Ne in var ne cin ne bey ne ağa
Surları da çekmişler dört bir yanına
Bizler de varmayalım diye bu uçmağa
Sade bir garibim yavru kurbağa
Serilmiş o ortası çukur
O sal gibi yaprağa
Yarı suyun içinde
Yarı yansımış ışığa
Pırıl pırıl yeşile yeşil
Rezil mi rezil
Başladı birden haykırmaya
Başladı inin cinin ağanın beyin
Ne kendi görüp ne kimseye gösterdiği
Çevresine bizler görmeyelim diye
Surlar çektiği

O kimsesiz güzele türkü yakmağa Şairim ben
Benim işte o kurbağa

IX

Hep ölümü çalacak değil a Zangoç
Bu da
Sema'yla Asaf'ın kızına
Hoşgeldin demek için Oysa
Ne kadar
Ne kadar
Ne kadar yalnız
Sanıyordum kendimi demin

X

Atkestanelerini geçen süvari ışıklar
Er-erken kaldırmış hanımellerini
tühallah üşüyecekler!
Ve zeytinler eski Rum tenteneleriyle
Esen yel!
Esen yel! Kim gördü böyle gül yiyen horoz
Tanyeri kokuyor sesi...
Yuvarlandıkça sanki bayırdan aşağı
hapiste dolmuş bir şarap şişesi
Öbür horozlar da ayaklanıyor
merdiven nakışlı ibikleriyle
Ve balkonlardan sarkarken
düşleri bebelerin
bir albayrak yarışı gibi
Horozlar nev-icad ediyorlar denizi
Hırsızlar!
Hırsızlar! Ve deniz
levent gölgeleriyle Turgut Reis'in
Bütün bu dizelerden alınıyor
Bir ala
bir mora kesiyor yüzü
Esen yel!
Esen yel! Bu sabah
bir firardır
kan-davasından bir çocuk
Kuşluk vaktine kalmadan önce
Güneşin kurşunlarıyla vurulacak Ve akşamladı mıydı çamlar

ve karadı mıydı
Tepelerde
Tepelerde
Öyle güzel ki esen yel
Esen yel!
Esen yel! Bu sabah
ve bu bahar
bir firardır
Baruta koşan bir fitil
İfil
İfil
Öyle güzel ki esen yel!
Esen yel!
Esen yel!
Öyle güzel
Öyle güzel ki
Esmese de
Esmese de
Güzel

XI

İçimden bir his bırakmıyor beni ölmeceye.
İçimden bir his.
Bir his ki
Çapraz oturmuş denizin kıyısına
Taş
Taş
Taş
Derken bir GÜNEŞ!
Tıpkı Üsküdar'da'ki
Şemsi Paşa Camisi gibi.
Sen iskeletlerle değil diyor bana
Sen iskelelerle kuracaksın cesedini
Ve öyle köpeksin ki sen
Öldükten sonra bile
Yılmaz'ın UMUDundaki
Paytonların ardından
Koşacaksın hep
Geleceğe
Çın
Çın

Çın Ve karnımın gevşemesine karşın
Taş..larımdaki tarçın
Bırakmıyor beni ölmeceye
Evet diyemiyorum
Diyemiyorum ki evet
O hayırlı
O hayırlı geceye

XII

Ben de
Boğaziçi de bu bahar
Mavi sakalına erguvanlar takmış
Sarhoş bir iskele Babası kadar
Hem delikanlı
hem deliler gibi ihtiyar

Başka Türlü Bir Şey

başka türlü bir şey benim istediğim
ne ağaca benzer, ne de buluta
burası gibi değil gideceğim memleket
denizi ayrı deniz,
havası ayrı hava..

bir başka yolculuk dalından düşmek yere
yaşadığından uzun

bir tatlı yolculuk dalından inmek yere
ağacın yüksekliğince
dalın yüksekliğince rüzgarda
ve bir yeni ömür
vardığın çimen yeşilliğince

nerde gördüklerim
nerde o beklediğim
rengi başka
tadı başka..

Bi Damlacık

Duru bir yeşildi ortalık

Akşam güneşı kırılmış bir mızrak boyu
Ve çocuk sesleriyle iniyordu ışıık,
Ağlarda sanki dargın bir kılınç balığı
Pullarını döküyor üstüme
Bir sessizliği anlatmak için yazıldı bu şiir
Belki de anmak için
bi damlacık bir sessizliği

Bir Sen Eksiktin Ayışığı

Bileklerimizi morartmış yeni Alman kelepçeleri,
Otobüsün kaloriferleri bozuldu Kaman'dan sonra
Sekiz saat oluyor karbonatlı bir çay bile içemedik,
Başımızda pirenşip sahibi bir başçavuş.
Niğde üzerinden Adana Cezaevine gidiyoruz...

Bi sen eksiktin ayışığı
Gümüş bir tüy dikmek için manzaraya!

Bu da Öyle Bir Aşk

Sırtımda çıplak
Islak nefesin
Bi gidip bi geliyor

Biz senlen yatmıyoruz ki
Yaşamıyoruz da
Hep yarışıyoruz
Sen mi ben mi
Önce kim
Ölümü öldürecek diye

Bu Kadarlık

Su istemeye geldiler çocuklar
Kumsalda çimerken farımışlar
Mayolarıyla geldiler
En arkada sarışın şipşirin
Olsun olsun dört yaşında bir oğlan
Güler su veriyor onlara

Ben de olsam onlara daha ne verebilirim ki
Musluktan taşan su seslerine karışan
O cıvıl cıvıl seslerini cankulağıylan
Dinlemekten başka?

Buluşmak Üzere

Diyelim yağmura tutuldun bir gün
Bardaktan boşanırcasına yağıyor mübarek
Öbür yanda güneş kendi keyfinde
Ne de olsa yaz yağmuru
Pırıl pırıl düşüyor damlalar
Eteklerin uça uça bir koşudur kopardın
Dar attın kendini karşı evin sundurmasına
İşte o evin kapısında bulacaksın beni
Diyelim için çekti bir sabah vakti
Erkenceden denize gireyim dedin
Kulaç attıkça sen
Patiska çarşafklar gibi yırtılıyor su ortadan
Ege denizi bu efendi deniz
Seslenmiyor
Derken bi de dibe dalayım diyorsun
İçine doğdu belki de
İşte çil çil koşuşan balıklar
Lapinalar gümüşler var ya
Eyylim eyylim salınan yosunlar
Onların arasında bulacaksın beni
Diyelim sapına kadar şair bir herif çıkmış ortaya
Çakmak çakmak gözleri
Meydan ya Taksim ya Beyazıt meydanı
Herkes orda sen de ordasın
Herif bizden söz ediyor bu ülkenin çocuklarından
Yürüyelim arkadaşlar diyor yürüyelim
Özgürlüğe mutluluğa doğru
Her işin başında sevgi diyor
Gözlerin yağmurdan sonra yaprakların yeşili
Bi de başını çeviriyorsun ki
Yanında ben varım

Bunaydın

Bir limon kalmış güneşten
Bi de dalu larında buhur
Bulutlar ki kar
Bulutlar yağıyor
Dizdüş mlerime...
Bir tahtaboştasın loş
Sarmanlar gelip gidiyor
Sil sler beyazdan da yılan
Sen bu tipiden çıkmıyacan...
Bir limon kalsada güneşten
Bide  l mc l umut
Sen bu umuttan iflah
Olamaya
Can. .

Büyük Can Dedi ki

Kovalamayın beni yatağına
Hiç uykum yok
Daha lafınıza karışacağım
Ortalığı dağıtacağım
Televizyonu kapatacağıam
Ayçi eğı resmi yapacağım daha
Başparmağıma şiir okuyacağım
Islık  alacağım
Daha çok işim var
Gecenizi karartacağım
Kütahya vazonuzu kıracağım
Vakitsiz yatırmayın beni
Daha çok erken

Cenneşanuhu

Baykuş aslen bir hatundur bakmayın baylığına
Mek n  cennet ola, mak m  şattaraban
Her mendakkadukkada bir dokuz doğıuran ...
Kuşkonmaz s t yle emziriyor geceyi
Ve zifir  yıldızlar  r yor eski samanyollarından

Yavruları yetişip s z ld  m yd  dünyaya
Kadifeden  ıtı çıkmaz kanatlarıyla

Düşlerini yiyorlar, gümüşü düşlerini gülibrişim
ağaçlarının
Nasıl yerse ayçiçeği çekirdeklerini çocuklar
Dışlerinin arasında çatırdatarak çıtır çıtır

Tuh sana Puhu Kuşu
Çini mürekkebinlen sarı, susak ve uykusuz nehrime
Batırdığın bu kaçınıcı tahtel - bahir !

Değişik

Başka türlü bir şey benim istediğim,
Ne ağaca benzer, ne buluta benzer;
Burası gibi değil gideceğim memleket,
Denizi ayrı deniz, havası ayrı hava;
Nerde gördüklerim, nerde o beklediğim kız
Rengi başka, tadı başka.

Değişim

Zeus güya, rüzgâr
Koşuyor karşıki ağacın ardından
Yakalayamıyor ki ama
Daphne değil çünkü o yeşil kızın adı

Demin

Kasvet, elinde bir paslı makas,
İstanbul'un asma köprülerini kesti.
Sevdamızın ipinde cirit oynayan cambaz
Şimdi bir kör satırdır içimizde.
Ha düşer,
Ha düşer,
Ha düşer...
Başımızın üstünde demin gülüp duran gökyüzü
Yedekte bir salapurya şimdi

BİLMELİSİN Kİ...

Bilmelisin ki... Bilmelisin ki ...
Duvarda asılı diplomalar insanı insan yapmaya yetmez.

Bilmelisin ki ...

Aşk kelimesi ne kadar çok kullanılırsa,
anlam yükü o kadar azalır.

Bilmelisin ki ...

Karsındakini kırmamak ve inançlarını savunmak arasında
çizginin nereden geçtiğini bulmak zor.

Bilmelisin ki ...

Gerçek arkadaşlar arasına mesafe girmez.
Gerçek aşkların da!

Bilmelisin ki ...

Tecübenin kaç yasgünü partisi yaşadığınızla ilgisi yok,
ne tür deneyimler yaşadığınızla var.

Bilmelisin ki ...

Aile hep insanın yanında olmuyor.
Akrabanız olmayan insanlardan ilgi, sevgi ve güven
öğrenebiliyorsunuz.
Aile her zaman biyolojik değil

Bilmelisin ki ...

Ne kadar yakın olursa olsunlar en iyi arkadaşlar da
ara sıra üzebilir. Onları affetmek gerekir.

Bilmelisin ki ...

Bazen başkalarını affetmek yetmiyor.
Bazen insanın kendisini affedebilmesi gerekiyor.

Bilmelisin ki ...

Yüreğiniz ne kadar kan ağlarsa ağlasın dünya sizin
için dönmesini durdurmuyor.

Bilmelisin ki ...

Şartlar ve olaylar, kim olduğumuzu etkilemiş olabilir.
Ama ne olduğumuzdan kendimiz sorumluyuz

Bilmelisin ki ...

İki kişi münakaşa ediyorsa, bu birbirlerini

sevmedikleri anlamına gelmez.
Etmemeleri de sevdikleri anlamına gelmez.

Bilmelisin ki ...
Her problem kendi içinde bir fırsat saklar.
Ve problem, fırsatın yanında cüce kalır.

Bilmelisin ki ...
sevgiyi çabuk kaybediyorsun, pişmanlığın uzun yıllar sürüyor.

EĞER

O kadar da önemli değildir bırakıp gitmeler,
arkalarında doldurulması
mümkün olmayan boşluklar bırakılmasaydı eğer.

Dayanılması o kadar da zor değildir, büyük ayrılıklar bile,
en güzel yerde başlatılsaydı eğer.

Utanılacak bir şey değildir ağlamak,
yürekte süzülüp geliyorsa gözyaşı eğer

Yüz kızartıcı bir suç değildir hırsızlık,
çalınan birinin kalbiyse eğer.

Korkulacak bir yanı yoktur aşkların,
insan bütün derilerden soyunabilseydi eğer.

O kadar da yürek burkmazdı alışılmış bir ses,
hiçbir zaman duyulmasaydı eğer.

Daha çabuk unutturdu belki su sızdırmayan sarılmalar,
kara sevdıyla sarıp sarmalanmasalardı eğer.

Belirsizliğe yelken açardı iri ela gözler zamanla,
öylesine delice bakmasalardı eğer.

Çabuk unutulurdu ıslak bir öpücüğün yakıcı tadı belki de
kalp, göğüs kafesine o kadar yüklenmeseydi eğer.

Yerini başka şeyler alabilirdi uzun gece sohbetlerinin,
son sigara yudum yudum paylaşılmasaydı eğer.

Düşlere bile kar yağmazdı hiçbir zaman,
meydan savaşlarında korkular, aşkı ağır yaralamasaydı eğer.

Su gibi akıp geçerdi hiç geçmeyecekmiş gibi duran zaman,
beklemeye degecek olan gelecekse sonunda eğer.

Rengi bile solardı düşlerdeki saçların zamanla,
tanımsız kokuları yastıklara yapışıp kalmasaydı eğer.

O büyük, o görkemli son, ölüm bile anlamını yitirirdi,
yaşanılasi her şey yaşanmış olsaydı eğer.

O kadar da çekilmez olmazdı yalnızlıklar,
son umut ışığı da sönmemiş olsaydı eğer.

Bu kadar da ısıtmazdı belki de bahar güneşleri,
her kaybedişin ardından hayat yeniden başlamasaydı eğer.

Kahvaltıdan da önce sigaraya sarılmak şart olmazdı belki de,
dev bir özlem dalgası meydan okumasaydı eğer.

Anılarda kalırdı belki de zamanla ince bel,
namussuz çay bile ince belli bardaktan verilmeseydi eğer.

Uykusuzluklar yıkıp geçmezdi, kısacık kestirmelerin ardından,
dokunulasi ipek ten bir o kadar uzakta olmasaydı eğer.

Issız bir yuva bile cennete dönüşebilirdi belki de,
sıcak bir gülüşle ısıtılsaydı eğer.

Yoksul düşmezdi yıllanmış şarap tadındaki şiirler böylesine,
kulağına okunacak biri olsaydı eğer.

İnanmak mümkün olmazdı her aşkın bağrında bir ayrılık gizlendiğine belki de,
kartvizitinde 'onca ayrılığın birinci dereceden failidir' denmeseydi eğer.

Gerçekten boynunu bükmezdi papatyalar,
ihanetinden onlar da payını almasaydı eğer.

Issızlığa teslim olmazdı sahiller,
Kendi belirsiz sahillerinde amaçsız gezintilerle avunmaya kalkmamış olsaydın
eğer.

Sen gittikten sonra yalnız kalacağım.
Yalnız kalmaktan korkmuyorum da,
ya canım ellerini tutmak isterse...

Evet Sevgili,
Kim özlerdi avuç içlerinin ter kokusunu,
kim uzanmak isterdi ince parmaklarına,
mazilerinde görkemli bir yaşanmışlığa tanıklık etmiş olmasalardı eğer!!

GİTMEK

Bugünlerde herkes gitmek istiyor.
Küçük bir sahil kasabasına,
Bir başka ülkeye, dağlara, uzaklara...

Hayatından memnun olan yok.
Kiminle konuşsam aynı şey...
Herşeyi, herkesi bırakıp gitme isteği.

Öyle "yanına almak istediği üç şey" falan yok.
Bir kendisi.
Bu yeter zaten.
Herşeyi, herkesi götürdün demektir.
Keşke kendini bırakıp gidebilse insan.
Ama olmuyor.

Hadi kendimize razıyız diyelim, öteki de olmuyor.
Yani herşeyi yüzüstü bırakmak göze alınmıyor.

Böyle gidiyoruz işte.
Bir yanımız "kalk gidelim",
öbür yanımız "otur" diyor.

"Otur" diyen kazanıyor.
O yan kalabalık zira...

İş, güç, sorumluluk, çoluk çocuk, aile,
Güvende olma duygusu...
En kötüsü alışkanlık.
Alışkanlığın verdiği rahatlık,
Monotonluğun doğurduğu bıkkınlığı yeniyor.
Kalıyoruz...
Kuş olup uçmak isterken, ağaç olup kök salıyoruz.

Evlenmeler...
Bir çocuk daha doğurmalar...
Borçlara girmeler...
İşi büyütmeler...
Bir köpek bile bizi uçmaktan alıkoyabiliyor.

Misal ben...
Kapıdaki Rex'i bırakıp gidemiyorum.
Değil bu şehirden gitmek,
İki sokak öteye taşınamıyorum.
Alıp götürsem gelmez ki...
Bütün sokağın köpeği olduğunun farkında,
Herkes onu, o herkesi seviyor.
Hangi birimizle gitsin?

"Sırtında yumurta küfesi olmak" diye bir deyim vardır;
Evet, sırtımızda yumurta küfesi var hepimizin,
Kendi imalatımız küfeler.

Ama eğreti de yaşanmaz ki bu dünyada.
Ölüm var zira.
Ölüme inat tutunmak lazım,
İnadına kök salmak lazım.

Bari ufak kaçışlar yapabilirsek.
Var tabii yapanlar, ama az.
Sadece kaymak tabakası.
Hepimiz kaçabilirsek...
Bütçe, zaman, keyif... Denk olsa.
Gün içinde mesela...
Küçücük gitmeler yapabilirsek.

Ne mümkün.

Sabah 9, akşam 18
Sonra başka mecburiyetler
Sıkışıp kaldık.
Sırf yeme, içme, barınmanın bedeli
Bu kadar ağır olmamalı.

Hayatta kalabilmek için bir ömür veriyoruz.
Bir ömür karşılığı, bir ömür yani.
Ne saçma...
Bahar mıdır bizi bu hale getiren?
Galiba.

Ben her bahar aşık olmam ama
Her bahar gitmek isterim.
Gittiğim olmadı hiç,
Ama olsun... İstemek de güzel..

BOŞVER BE YAŞI BAŞI

Gönlün ne kadar şık sen ondan haber ver!
Şöyle atıp koyu grileri-siyahları sabahtan,
sarı bir kaşkol atabiliyor musun boynuna, ondan haber ver!
Koyma bir kenara yüreğini, aç kapılarını,
gelene geçene yol verme girsin diye içeri ama
gömme başını toprağa bir çift güzel göz uğruna.
Bilirim yine yeşerecek bir çiçek bulursun bir dalda,
ama aklını kaybedecek bir aşk varsa avuçlarında,
bırak aksın yollarına.
Yağ geç, yık geç, kimse inanmazsa inanmasın.
Sen inan yüreğine,
hem ona geçmezse kime geçer sözün?
Büyü, büyü..
Bak ellerin, ayakların kocaman,
aklın da maaşallah yerinde,
e ne diye tutarsın yüreğini uçmasın diye.
Akıllı ol, yüreğin gelir peşinden,
boşver yaşı başı,
aşk var mı aşk, sen ondan haber ver!

Takılmışsın yüzündeki, gözündeki çizgilere.
O çizgilerin yüreğine neler kazıdığını düşün,

atmak mı istiyorsun kendini bir dereye soğuk bir kış günü,
öl gitsin..
Parayı pulu savurup,
bir balıkçı köyünde balık tutmak mıdır isteğin,
savrul gitsin..
Boş ver be yaşı başı,
kim tutar seni kim,
kendi yüreğinden başka kim?
Aklını al da öyle git,
ister bir duvara, ister bir odaya, ister kıra bayıra vur da git.
Dert etme ellerini, onlar da gelir seninle bırakmadıkça birine.
O biri de gelir gerçekten istediğin oysa,
seveceksen ve öleceksen uğruna..
Yaşa be, yaşa da öyle git, gireceksen toprağa..

Yaş 70'e gelse bile, hayat daha bitmemiş,
sen mi biteceksin?
Çekeceksen bile bayrağı,
yaşadım ulan dibine kadar diyemiycek misin?

Farzet Hiç Ayrılmadık

Farzet hiç ayrılmadık
Gözümde tütüyor
Gözümü tütsülüyorsun hala
Hep birlikteyiz sanki
Seninle ben ve DÜNYA

Gelincik Şurubu

Şu ölen çocuklar var ya
Sana bana dünyaya ...

İlikleriniz donduğunda kışın
Bir kaşık umut gerektiğinde
O şişe gelecek aklınıza
Pencerenin önünde duran
Güneşte
Gelincik ...

Güzele

Dün gece senin küçücük elinle yalnız yattık
Yalnız senin küçücük elinle yalnızlık
Kandilli ilkokulu kadar kalabalık
Zilleri çaldığında düşlerinin
Sınıfların kapıları ardına kadar açık
Gökyüzünün, denizin, toprağın, hayalle, emeğin
Haklı sınıfları

Belki de baskın korkusuyla vefasız, akıntıya atılan
Kitaplar varya onlardan
Öğrenmiş Marx'ı, gümüş balıkları
Ve belki de onun için o kadar,
O kadar aydınlık ortalık...

Sen ki çiçekleri toplamayan güzelim
Çiçekleri sulayan çocuk
Ve ben ki buruk ve kavruk
Bir ihtiyar adamım artık
Öyle güzeldim ki senle, çiçeklerden çok
Ve anladım, anladım ki bir daha
DÜŞÜNDE BİLE GÖREMEZ İŞLER
DÜŞLERİN GÖRDÜĞÜ İŞLERİ

Hal Çaresi

Sen bezmimize geldiğin akşam
Neler neler olmaz ki bize, bir güzel haller olur
Hallolur eşek davası dahil, bütün davalar
Düşer İsfahan, yıldızlar, Bağdat ve Şam
Kalkar ayağa ayaklar, türkülerle bir halk olur
Sen bezmimize geldiğin akşam
Kainatın padişahı salavatla hal olur

Halime Tercümandım

Sözümona insandım
Hamsiydim buğulandım
Koynumdaki hatunu
Havva anamız sandım

Beyazıt Kulesiydim
Hem Kumkapıdaki yangın
Arap itfaiyeciyen
Kendi derdime yandım

Pir Sultandım abdaldım
Düz rakıya dadandım
Çekip çekip kafayı
Anacığımı andım

Banazdaydı bazlamam
Ve radyodaki reklam
Yaşamı yandaş sayıp
Bana bir ekmek bandım

Arşa vardı feryadım
Firazda kör kadiydım
Kararsızlıktan cayıp
Katlime karar aldım

Gül benizli isyanım
Eksi çıktıkça kanım
Arta durdu bicanım
Ben ölsem ölsem bile

Dipdiri o sol yanıam

Hayal Oyunu

Ellerindi ellerimden tutan
Ellerimdi ellerinden tutan...
Bıraktığı anda ellerimiz ellerimizi
Gökyüzüne vuracaktı gölgeleri ellerimizin
Kimbilir kaç martılar halinde

Bir masada karşı karşıya
Seyrederken dudaklarını senin
Dile gelmiş ilk Türkçeydik
Henüz başlamış kül rengi bahar
Ne savaş, ne barıştık biz...

Bu dünyaya yeni gelmiş bir diyar
Manolyaya gece konmuş kumrular...

Hayır

Dinlensin diyedir gözlerimiz
Bu önümüzde açılıp giden manzara;
Bu dünya, yoruldu mu kuşlar konsun diyedir,
Ve tanrılar boşluktan bıkınca.

Ellerimize malum olur nedense
Suların rengi balıklarıyla, çiçekleriyle,
Düşünmenin huzuru ayan olur;
Soğğun sessizliği hakeza.

Yuvarlanan yıldızlar içinde saçlarımız,
Boylarımız büyür usul usul;
Duyulmasın diye gürültüler uykularda
Yağmurlar yağar geceleri.

Herşey Sende Gizli

Yerin seni çektiği kadar ağırsın
Kanatların çırpındığı kadar hafif..
Kalbinin attığı kadar canlısın
Gözlerinin uzağı gördüğü kadar genç...
Sevdiklerin kadar iyisin
Nefret ettiklerin kadar kötü..
Ne renk olursa olsun kaşın gözün
Karşındakinin gördüğüdür rengin..
Yaşadıklarını kar sayma:
Yaşadığın kadar yakınsın sonuna;

Ne kadar yaşarsan yaşa,
Sevdiğin kadardır ömrün..
Gülebildiğin kadar mutlusun
Üzülme bil ki ağladığın kadar güleceksin
Sakin bitti sanma her şeyi,

Sevdiğin kadar sevineceksin.

Güneşin doğuşundadır doğanın sana verdiği değer
Ve karşındakine değer verdiğin kadar insansın
Bir gün yalan söyleyeceksen eğer
Bırak karşındaki sana güvendiği kadar inansın.
Ay ışığındadır sevgiliye duyulan hasret
Ve sevgiline hasret kaldığın kadar ona yakınsın
Unutma yağmurun yağdığı kadar ıslaksın
Güneşin seni ısıttığı kadar sıcak.
Kendini yalnız hissettiğin kadar yalnızsın
Ve güçlü hissettiğin kadar güçlü.
Kendini güzel hissettiğin kadar güzelsin..

İşte budur hayat!
İşte budur yaşamak bunu hatırladığın kadar yaşarsın
Bunu unuttuğunda aldığın her nefes kadar üşürsün
Ve karşındakini unuttuğun kadar çabuk unutulursun
Çiçek sulandığı kadar güzeldir
Kuşlar ötebildiği kadar sevimli
Bebek ağladığı kadar bebektir
Ve herşeyi öğrendiğin kadar bilirsin bunu da öğren,
Sevdiğin kadar sevilirsin...

AĞAÇLARI KESMEYİN

Düş bir yaş dalından düşerse
Nereye düşer hiç düşündünüz mü?
Yerde bir iz kalmayacak mı izdüşüm?
Düşen yaş dalından düşünce
Gözlerinizdedir pınarı
Bir yaş bir daldan düşünce
Kökündedir yaşı
Bir yaş düşer bir daldan
Hepimizin ölen arkadaşı
Ve çok eskilere dair bir düşünce .

KAYIP ÇOCUK

Birden işitilmez olsun ayak seslerim;
Gölgem bir başka sokağa sapıversin;

Unutayım bir anda her şeyi,
Nerde oturduğumu,
Bir tuhaf adem olduğumu Can adında.
Aklım arayadursun başka kapılarda kismetimi,
Ben, bilmediğim sokaklarda bir başıma;
Gönlüm öylesine geniş, öyle ferah,
İlk defa görmüş gibi dünyayı,
Bir şaşkınlık içinde, yeniden doğmuş gibi;
Hatırlamam artık değil mi, dostlar,
Hatırlamam artık garipliğimi?

KUŞLAR VARDIR

Kuşlar vardır, cana benzer havalarda;
Soğuksa kar, baharsa yaprak;
Bir başına büyür toprakta ömrümüz,
Güneşle yeşil elleriyle çıplak;

- Uslu ayaklarla başlamış yolculuk -
Yürünmez öyle, bazen durulur,
Ve iner erenler katına yorgunluk;
Kapanır sukun üzre kitaplar.

Nefeslerle sürüp giden yaşamamız
Bir su kenarına gelir durur;
Ekmekten, şaraptan öte nimetler vardır;
Yürünmez öyle hep, bazen susulur.

KİBRİT ÇAKIYORSUN KARANLIKTA

Kibrit akıyorsun karanlıkta
badem çiçeklerini görmek için
Ve mart denizlerinde tedirgin bir çift
sarnıç gemisi gözlerin
Bir iř açacaksın sen başımıza
yangın mı olur artık, bahar mı?

LAPACI

Ne karanlık kar bu !
Ne biçim pirinç bu siyah !

Ayaklarım donuyor
İim yle eziliyor ki
Bir tabak lâpa olsa şimdi
Anamın hanımelleriyle pişirdiği
Akpak ve onun elleriyle sıcak
Bir tabak lâpa olsa
Anamın piřirdiėi
Bir tabak lâpa
Lâpa ...

Olmayacak da olsa
Ne güzel dua

SEVGİ DUVARI

sen miydin o yalnızlığım mıydı yoksa
kr karanlıkta aardık paslı gözlerimizi
dilimizde akřamdan kalma bir küfür
salonlar piyasalar sanat sevicileri
derdim gnm insan içine çıkarmaktı seni
yakanda bir amonyak çiçeėi
yalnızlığım benim sidikli kontesim
ne kadar rezil olursak o kadar iyi
kumkapı meyhanelerine dadandık
Önümüzde altınbaş altın zincir fasulye pilakisi
aramızda görevliler ekipler hızır paşalar
sabahları açıklarda bulurlardı leşimi

öyle sıcaktı ki çöpçülerin elleri
çöpçülerin elleriyle okşardın beni
yalnızlığım benim süpürge saçılım
ne kadar kötü kokarsak o kadar iyi
baktım gökte bir kırmızı bir uçak
bol çelik bol yıldız bol insan
bir gece sevgi duvarını aştık
düştüğüm yer öyle açık seçik ki
başucumda bir sen varsın bir de evren
saymıyorum ölüp ölüp dirilttiklerimi
yalnızlığım benim çoğul türkülerim
ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi

GİTMELERİN MEVSİMİ EĞER GİDEBİLSEYDİM...

Bugunlerde herkes gitmek istiyor.
Küçük bir sahil kasabasına,bir baska ülkeye,daglara, uzaklara...
Hayatından memnun olan yok. Kiminle konussam aynı sey...
Her seyi, herkesi birakip gitme istegi.
Öyle "yanina almak istedigü üç sey" falan yok.
Bir kendisi.

Bu yeter zaten. Her seyi, herkesi götürdün demektir.
Keske kendini birakip gidebilse insan.
Ama olmuyor.

Hadi kendimize raziyiz diyelim, öteki de olmuyor.
ani her seyi yüzüstü bırakmak göze alinamiyor.
Böyle gidiyor iste. Bir yanimiz "kalk gidelim",
öbür yanimiz "otur" diyor.
"Otur" diyen kazanıyor. O yan kalabalik zira.
Is, güç, sorumluluk, çoluk çocuk, aile, güvende olma duygusu..

En kötüsü aliskanlik.
Aliskanligin verdigi rahatlik, monotonlugun dogurdugu bikkinligi
yeniıyor. Kaliyoruz.
Kus olup uçmak isterken ağaç olup kök saliyoruz.
Evlenmeler...
Bir çocuk daha dogurmalar...
Borçlara girmeler...
Bir köpek bile bizi uçmaktan alikoyabiliyor.

Misal, ben...

Kapidaki Rex'i birakip gidemiyorum. Degil bu sehirden gitmek,
iki sokak öteye tasinamiyorum. Alip götürsem gelmez ki...
Bütün sokagin köpegi oldugunun farkinda.
Herkes onu, o herkesi seviyor.
Hangi birimizle gitsin?
"Sirtinda yumurta küfesi olmak" diye bir deyim vardir;
evet, sirtimizda yumurta küfesi var hepimizin.
Kendi imalatimiz küfeler.
Ama egreti de yasanmaz ki bu dünyada. Ölüm var zira.
Ölüme inat tutunmak lazim. Inadina kök salmak lazim.
Bari ufak kaçışlar yapabilirsek.
Var tabii yapanlar. Ama az. Sadece kaymak tabakasi.
Hepimiz kaçabilirsek...

Bütçe, zaman, keyif...
Denk olsa. Gün içinde mesela...
Küçücük gitmeler yapabilirsek.
Ne mümkün.
Sabah 09.00, akşam 18.00.
Sonra baska mecburiyetler.
Sıkışip kaldık.
Sırf yeme, içme, barınmanın bedeli bu kadar ağır olmamalı.
Hayatta kalabilmek için bir ömür veriyoruz.
Bir ömür karşılığı bir ömür yani.
Ne saçma.
Bahar midir bizi bu hale getiren?
Galiba.

Ben her bahar âşık olmam ama her bahar gitmek isterim.
Gittigim olmadı hiç.
Ama olsun... İstemek de güzel.

Yalnızlığa Dayanırım Da

Yalnızlığa dayanırım da, bir başınalığa asla,
Yaşlanmak hoş değil, duvarlara baka baka.
Bir dost göz arayışıyla,
Saat tıkırtısıyla...
Korkmam geçinip gideriz biz mutlulukla,

Ama;
"Günün aydın, akşamın iyi olsun" diyen biri olmalı.
Bir telefon çalmalı ara sıra da olsa kulağımda.

Yoksa zor değil, hiç zor değil,
Demli çayı bardakta karıştırıp,
Bir başına yudumlamak doyasıya.
Ama "Çaya kaç şeker alırsın?"
Diye soran bir ses olmalı ya ara sıra...